

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 26 april 1999

Nr 498—504

INNEHÅLL

Nr		Sidan
498	Lag om konsulära tjänster	1217
499	Lag om upphävande av 6 och 8 § lagen om utrikesförvaltningen	1226
500	Förordning om ändring av 48 § reglementet för statsrådet	1227
501	Förordning om temporärt avbrytande av tillämpningen av förordningen om uppfyllande av de förpliktelser som grundar sig på Förenta Nationernas säkerhetsråds beslut om Libyen	1228
502	Förordning om ikraftträdande av överenskommelsen med Estland om samarbete inom efterspanings- och räddningstjänsten till havs och i luften	1229
503	Statsrådets beslut om nationellt stöd för biodling under 1999	1230
504	Luftfartsverkets meddelande om luftfartsbestämmelse	1232

Nr 498

Lag

om konsulära tjänster

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

2 §

Allmänna bestämmelser

Mottagare av konsulära tjänster

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag avses med konsulära tjänster sådana konsulära uppgifter enligt artikel 5 i Wienkonventionen om konsulära förbindelser (FördrS 50/1980) som diplomatiska och konsulära beskickningar som hör till Finlands utrikesrepresentation (*beskickning*) kan utföra för att bistå enskilda eller sammanslutningar eller för att bevaka deras intressen och rättigheter och som med stöd av denna lag hör till utrikesförvaltningens uppgifter, om inte något annat bestäms om tillhandahållandet av tjänsterna.

Om inte något annat bestäms om tillhandahållandet av konsulära tjänster, skall de konsulära tjänster som avses i 3—10 kap. ges finska sammanslutningar samt finska medborgare eller sådana i Finland stadigvarande bosatta utlänningar som har rätt att eller har beviljats tillstånd att permanent eller i motsvarande syfte vistas eller arbeta i Finland.

Om tjänster som tillhandahålls medborgare från ett nordiskt land bestäms i artikel 34 i samarbetsöverenskommelsen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige (FördrS 28/1962). Om rätten för en medborgare inom Europeiska unionen att tillhandahållas tjänster av en annan medlemsstats diplomatiska och konsulära myndigheter be-

RP 283/1998
UtUB 24/1998
RSv 293/1998

stäms i artikel 8 c i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Konsulära tjänster som avses i 4 och 10 kap. kan av särskilda skäl tillhandahållas även andra utlänningar. Utländska sammanslutningar kan av särskilda skäl tillhandahållas konsulära tjänster som avses i 10 kap.

3 §

Handräckning

Utrikesministeriet och beskickningarna lämnar på begäran handräckning till finska myndigheter, om därom bestäms särskilt eller om handräckning annars kan anses motiverad.

4 §

Allmän bevakning av intressen och rättigheter

Med beaktande av de internationellt erkända mänskliga rättigheterna och andra internationella förpliktelser följer utrikesministeriet och beskickningarna allmänt att intressen och rättigheter görs gällande utomlands för personer eller sammanslutningar som avses i 2 § 1 mom.

5 §

Allmän rådgivning

I mån av möjlighet ger utrikesministeriet och beskickningarna personer och sammanslutningar som avses i 2 § 1 mom. allmänna råd som gäller särförhållandena inom beskickningens verksamhetsområde samt i frågor om hur ärenden som gäller intressen och rättigheter skall skötas hos en myndighet i en främmande stat.

6 §

Allmänna begränsningar i fråga om konsulära tjänster

Utrikesministeriet och beskickningarna skall sköta konsulära tjänster med beaktande av de lagar och bestämmelser som gäller inom beskickningens verksamhetsområde, allmän internationell rätt samt internationella fördrag som är bindande för Finland.

Utrikesministeriet, en beskickning eller en anställd vid dessa kan inte vara rättegångsbiträde, rättegångsombud eller juridisk rådgivare för den som anhåller om konsulära tjänster.

7 §

Rådgivningens förstahandskaraktär och sökandes skyldighet att lämna upplysningar

Innan övriga åtgärder enligt denna lag vidtas, skall den som anhåller om konsulära tjänster ges råd om och vägledas i skötseln av sitt ärende.

Åtgärder som avses i 3—10 kap. kan vidtas, om den som anhåller om tjänster inte annars kan sköta sitt ärende.

Den som anhåller om tjänster skall tillställa utrikesministeriet och beskickningen de uppgifter och utredningar som behövs för tillhandahållandet av konsulära tjänster samt också annars främja lämnandet av tjänster i sitt ärende.

2 kap.

Förvaltning

8 §

Utrikesministeriets uppgifter

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av konsulära tjänster hör till utrikesministeriet.

Utrikesministeriet ger enligt behov beskickningarna råd, vägledning och bistånd vid skötseln av enskilda konsulära tjänster.

9 §

Skötseln av konsulära tjänster vid beskickningarna

Ambassader, legationer och konsulat som förestås av en utsänd generalkonsul, konsul eller vicekonsul är beskickningar som sköter konsulära tjänster.

Beskickningschefen har till uppgift att övervaka skötseln av konsulära tjänster inom beskickningens verksamhetsområde och att svara för att de tillhandahålls.

Om en konsulär tjänst behövs i ett land som inte hör till någon beskicknings

verksamhetsområde, bestämmer utrikesministeriet hur den konsulära tjänsten skall skötas.

10 §

Honorära konsulter

En honorär konsul kan sköta sådana konsulära tjänster som i enlighet med hans uppgift ankommer på honom eller för vilka utrikesministeriet har befullmäktigat honom.

3 kap.

Tjänster för nödställda

11 §

Nödställda

Konsulära tjänster som nämns i detta kapitel kan tillhandahållas en i 2 § 1 mom. avsedd person som tillfälligt vistas utomlands inom en beskicknings verksamhetsområde och som av beskickningen har konstaterats vara nödställd till följd av sjukdom, olycksfall, olycka, brott eller någon annan därmed jämförbar omständighet.

12 §

Bistånd till nödställda

Enligt behov ger beskickningen råd och bistår nödställda med att få kontakt med sina nära anhöriga eller någon annan samt med att få sjukvård, ordna hemsändning till Finland, få rättshjälp, göra brottsanmälan och få annan nödvändig hjälp som situationen kräver.

Om nödläget beror på att personen orättmätigt har berövats sin frihet, skall beskickningen dessutom underrätta den behöriga myndigheten i staten i fråga och den behöriga finska myndigheten därom, bistå enligt behov vid förmedlingen av uppgifter mellan de myndigheter som sköter ärendet och den som orättmätigt har berövats sin frihet, bistå vid personens nödvändiga kontakter med sina nära anhöriga samt följa hur ärendet sköts hos myndigheten i staten i fråga.

13 §

Förmedling av pengar och ekonomiskt bistånd

En beskickning kan på ansökan förmedla pengar mot insättning på förhand på utrikesministeriets konto eller, inom ramen för de anslag som reserverats för ändamålet, bevilja ekonomiskt bistånd till en nödställd som beskickningen har konstaterat att inte utan beskickningens hjälp kan få tillgång till tillräckliga medel för att avhjälpa den omedelbara nöden.

Som ekonomiskt bistånd kan beskickningen bevilja

- 1) smärre bistånd för att avhjälpa omedelbar nöd,
- 2) bistånd för hemresa mot återbetalningsförbindelse, om det inte är möjligt att få en insättning på konto, eller
- 3) bistånd för hemresa eller för nödvändig och tillfällig sjukvård, om det inte är möjligt att få en insättning på konto eller den nödställda inte kan ge en återbetalningsförbindelse på grund av allvarlig sjukdom eller annan därmed jämförbar särskild orsak.

Värdet av ett smärre ekonomiskt bistånd skall dras av från den summa som beskickningen eventuellt har förmedlat eller läggas till den återbetalningsförbindelse som eventuellt upprättas.

14 §

Vägran att bevilja ekonomiskt bistånd

Beskickningen kan vägra att bevilja ekonomiskt bistånd, om

- 1) sökanden när han anhållit om bistånd avsiktligt har lämnat oriktiga upplysningar om sin identitet eller andra oriktiga upplysningar som påverkar beslutet eller om han har hemlighållit något som hade kunnat inverka på beslutets innehåll,
- 2) sökanden tidigare har fått beskickningen att ogrundat bevilja ekonomiskt bistånd genom att medvetet lämna oriktiga upplysningar om sin identitet eller andra oriktiga upplysningar som påverkat beslutet eller hemlighållit något som inverkat på beslutets innehåll,
- 3) sökanden har använt tidigare beviljat bistånd för annat ändamål än vad det beviljades för, eller om

4) sökanden inte har betalat tillbaka tidigare bistånd.

4 kap.

Tjänster i krissituationer

15 §

Personlig säkerhet

I händelse av eller vid hot om storolyckor, naturkatastrofer, miljökatastrofer, krig, inbördeskrig eller andra krissituationer bistår en beskickning i syfte att skydda den personliga säkerheten för personer som avses i 2 § 1 mom. och som vistas inom beskickningens verksamhetsområde.

16 §

Evakuering och hemsändning

Om skyddet av en persons personliga säkerhet förutsätter det, kan beskickningen bistå vid ordnandet av evakuering från krisområdet till närmaste trygga område eller till hemlandet.

Evakuering och hemsändning vidtas endast med samtycke av den berörda personen.

17 §

Omständigheter som skall beaktas när bistånd ges

Krissituationen, övriga omständigheter, de övriga nordiska ländernas och Europeiska unionens medlemsstaters åtgärder samt beskickningens faktiska möjligheter att hjälpa skall beaktas när biståndsåtgärder enligt 15 och 16 § och deras omfattning övervägs samt när åtgärderna vidtas.

18 §

Kontakt och information

I krissituationer eller vid hot om sådana skall beskickningen i mån av möjlighet hjälpa de berörda personerna att hålla nödvändig kontakt med sina nära anhöriga i hemlandet.

Beskickningen skall förmedla uppgifter till utrikesministeriet om sådana i 2 § 1 mom. avsedda personer som befinner sig inom ett krisområde samt om hur krissituationen utvecklas.

Utrikesministeriet eller beskickningen kan enligt prövning informera om förhållandena i ett område, vilka har betydelse för resor till, vistelse i eller lämnande av området i fråga.

5 kap.

Tjänster för dem som berövats sin frihet och för åtalade

19 §

Omedelbart bistånd till den som berövats sin frihet

Om en i 2 § 1 mom. avsedd person som inom beskickningens verksamhetsområde är anhållen eller häktad eller på något annat sätt har berövats sin frihet på grund av misstanke om brott eller avtjänar ett frihetsstraff (*den som berövats sin frihet*) begär det, skall beskickningen omedelbart ta kontakt med personen i fråga.

På begäran av den som berövats sin frihet förmedlas uppgifter om frihetsberövandet till dennes nära anhöriga eller någon annan namngiven person, avläggs i mån av möjlighet besök hos denne och bistås denne enligt behov med att skaffa rättsbiträde och annan rättshjälp enligt lokal lagstiftning samt tolk.

20 §

Bistånd under frihetsberövandet

Under frihetsberövandet håller beskickningen enligt behov och med beaktande av de lokala förhållandena kontakt med den som berövats sin frihet.

Beskickningen följer hur den som berövats sin frihet behandlas och hur ärendet sköts hos myndigheten i den främmande staten.

Beskickningen kan enligt prövning och på begäran av den som berövats sin frihet bistå denne med ansökan om benådning eller förtida frigivning eller om överföring av verkställigheten av ett frihetsstraff.

21 §

Förmedling av pengar till den som berövats sin frihet

Beskickningen kan mot en insättning på förhand på utrikesministeriets konto förmedla pengar till den som berövats sin frihet för betalning av böter eller borgenssumma som ställts som villkor för frigivning.

22 §

Bistånd till åtalade

Om den som är åtalad för ett brott inte har berövats sin frihet, bistår beskickningen på den åtalades begäran denne enligt behov med att skaffa rättsbiträde och annan rätts-hjälp enligt lokal lagstiftning samt tolk och håller enligt behov kontakt med den åtalade.

6 kap.

Tjänster vid dödsfall

23 §

Anmälan om dödsfall

Om beskickningen har fått en underrättelse om att en i 2 § 1 mom. avsedd person har avlidit inom dess verksamhetsområde, skall beskickningen anmäla dödsfallet till utrikesministeriet. Uppgifter om dödsfallet förmedlas också till en nära anhörig eller någon annan den avlidne närstående person vars identitet och vistelseort kan klarläggas med rimligt besvär.

24 §

Begravning, kremering och hemsändning av avlidna

Beskickningen kan på en nära anhörigs begäran vidta åtgärder för att ordna begravnin- gen, kremering eller hemsändning till Finland av en avlidne.

Om den avlidnes nära anhöriga inte sköter begravnin- gen, kremeringen eller hemsändning- en till Finland av den avlidne, tar beskickningen kontakt med en lokal myndighet för att låta begrava eller kremera den avlidne i enlighet med lokal sedvänja.

25 §

Utredning om dödsorsak

Beskickningen bistår på en nära anhörigs begäran med att skaffa den avlidnes dödsat- test eller en annan utredning om dödsorsaka- ken, om utredningen inte kan fås på något annat sätt.

7 kap.

Tjänster som gäller kvarlåtenskap

26 §

Meddelande om kvarlåtenskap till arvinge

Om beskickningen av en myndighet eller på något annat sätt får uppgifter om kvarlå- tenskap, till vilken en person som avses i 2 § 1 mom. kan ha arvsrätt, skall beskickning- en underrätta utrikesministeriet om detta. Utrikesministeriet förmedlar uppgifter om kvarlåtenskapen till i Finland bosatt arvinge eller någon annan part, vars identitet och vistelseort kan klarläggas med rimligt be- svär.

Beskickningen informerar dock inte om kvarlåtenskapen, om kvarlåtenskapen på den ort där den finns har omhändertagits av en arvinge eller någon annan som har rätt till den eller om en arvinge eller någon annan som har rätt till kvarlåtenskapen har börjat sköta den.

27 §

Andra uppgifter i anslutning till kvarlåtenskap

Om en person som avses i 2 § 1 mom. och som är bosatt i Finland uppenbart har arvsrätt till kvarlåtenskap i utlandet, kan beskickningen på begäran av personen i fråga höra sig för hos myndigheterna inom sitt verksamhetsområde om kvarlåtenskapen finns inom beskickningens verksamhetsområde samt vem som sköter kvarlåtenskapen.

Beskickningen bistår vid behov arvingarna med att skaffa en boförvaltare för att sköta kvarlåtenskap som finns inom beskickningens verksamhetsområde.

8 kap.

Tjänster som gäller inhämtande av uppgifter om enskilda

28 §

Personer som misstänks ha försvunnit och som misstänks ha blivit utsatta för brott

Beskickningen kan av grundad anledning höra sig för om förhållandena och vistelseorten för en sådan i 2 § 1 mom. avsedd person som tillfälligt vistas utomlands och som vårdnadshavaren eller en nära anhörig misstänker har försvunnit eller blivit utsatt för ett brott inom beskickningens verksamhetsområde. Beskickningen gör förfrågan på vårdnadshavarens eller en nära anhörigs begäran och i första hand genom myndigheterna inom dess verksamhetsområde.

Beskickningen kan meddela den som gjort förfrågan uppgifter som den fått om en myndig person endast med samtycke av personen i fråga. Utan samtycke kan beskickningen meddela uppgifter som den erhållit, om det är mycket sannolikt att personen i fråga skulle ha gett sitt samtycke.

29 §

Förfrågan om barns förhållanden

Beskickningen kan på begäran av barnets vårdnadshavare höra sig för om förhållandena för ett i 2 § 1 mom. avsett barn som tillfälligt vistas utomlands, om det finns grundad anledning att misstänka att barnets förhållanden äventyrar eller hotar att äventyra barnets hälsa. Beskickningen gör förfrågan i första hand genom myndigheterna inom dess verksamhetsområde.

30 §

Inhämtande av handlingar eller adressuppgifter om personer

Beskickningen kan efter att ha fått en skriftlig anhållan som riktats till den eller till utrikesministeriet, inom sitt verksamhetsområde skaffa ämbetsbevis eller andra handlingar som gäller en person samt adressuppgifter, om det är motiverat att skaffa handlingen eller adressuppgifterna för att tillgo-

dose intressen, rättigheter eller skyldigheter för den i 2 § 1 mom. avsedda person eller sammanslutning som lämnat ansökan.

9 kap.

Tjänster för att återföra barn

31 §

Förutsättningar för åtgärder för att återföra barn

Beskickningen bistår med återförandet av ett barn till Finland, när bortförandet av barnet från Finland till en främmande stat eller kvarhållandet av det i en främmande stat är olovligt med stöd av lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt (361/1983), och skötseln av ett ärende som gäller återförande av barn med stöd av lag, förordning eller internationella fördrag som är bindande för Finland inte hör till någon annan myndighets behörighet.

Om ett barn under 16 år som är stadigvarande bosatt inom beskickningens verksamhetsområde har förts till en annan beskicknings verksamhetsområde eller kvarhållits där, bistår beskickningen med återförandet av barnet, om

1) barnet eller vårdnadshavaren som begär att barnet skall återföras är finsk medborgare,

2) bortförandet eller kvarhållandet av barnet anses vara olovligt enligt rättsordningen i den stat från vilken barnet bortfördes eller till vilken barnet inte återfördes, och om

3) skötseln av ett ärende som gäller återförande av barn inte hör till någon annan myndighets behörighet.

32 §

Åtgärder för att återföra barn

När de villkor som anges i 31 § uppfylls kan beskickningen enligt behov vidta åtgärder som nämns i 2—5 mom. för att återföra ett barn.

Beskickningen strävar efter att främja ett frivilligt återförande av barn och efter att få till stånd en uppgörelse i godo om återförande av barnet.

Beskickningen bistår på begäran av barnets vårdnadshavare eller någon annan som

är berättigad till vårdnaden om barnet i första hand genom att framställa en begäran om handräckning till den behöriga myndigheten inom beskickningens verksamhetsområde för att

1) få reda på barnets vistelseort och förhållanden samt för att återföra barnet,

2) den som begärt att barnet skall återföras skall få ett rättsbiträde och annan rättshjälp enligt den lokala lagstiftningen, samt för att

3) till nödvändiga delar få allmänna uppgifter om lagstiftningen i staten i fråga.

Beskickningen bistår vid kontakten mellan parterna i fråga och förmedlar till myndigheterna och den som begärt att barnet skall återföras uppgifter och handlingar som gäller återförandet av barnet.

Beskickningen bistår med ordnandet av hemsändning av barnet.

10 kap.

Notariella tjänster

33 §

Notarius publicus vid beskickningen

De uppgifter som nämns i 34 § kan inom beskickningens verksamhetsområde skötas av en vid beskickningen tjänstgörande attaché eller administrativ attaché och av en tjänsteman i högre tjänsteställning än dessa samt av andra finska medborgare som är anställda vid beskickningen och som utrikesministeriet av särskilda skäl har befullmäktigat att sköta en uppgift.

En i 1 mom. avsedd persons rätt att sköta vissa uppgifter enligt 34 § kan begränsas genom utrikesministeriets beslut.

En honorär konsul kan inom sitt verksamhetsområde sköta uppgifter enligt 34 §, om utrikesministeriet befullmäktigar den honorära konsuln därtill.

34 §

Notarius publicus uppgifter vid beskickningen

Sådana uppgifter som avses i lagen om notarius publicus (287/1960) och som på begäran av en person eller en sammanslutning som avses i 2 § 1 mom. kan skötas vid beskickningen är att

1) styrka underskrifter,

2) styrka avskrifter av handlingar, samt att
3) utfärda intyg över innehållet i handlingar som företetts för notarius publicus.

Beskickningen kan dessutom på en persons eller sammanslutnings begäran

1) på grundval av företedd utredning utfärda intyg över att någon lever eller intyg över någon omständighet,

2) styrka, om något internationellt fördrag som är bindande för Finland inte ställer hinder för detta, en underskrift i en handling eller ett intyg som utfärdats av en myndighet inom beskickningens verksamhetsområde och undertecknarens tjänsteställning, om beskickningen har ett adekvat namnteckningsprov, uppgift om undertecknarens tjänsteställning samt prov på myndighetens stämpel,

3) av grundad anledning styrka att undertecknaren av ett intyg som utrikesministeriet utfärdat med stöd av 7 § 1 mom. lagen om notarius publicus har den tjänsteställning som nämns i handlingen och att undertecknaren har haft laglig rätt att utfärda ett sådant intyg, samt

4) vidta de övriga åtgärder som utomlands hör till en beskickning eller en tjänsteman vid en beskickning enligt lag, förordning eller internationella fördrag som är bindande för Finland.

35 §

Rätt att vägra att vidta åtgärder

En åtgärd som avses i 34 § behöver inte vidtas, om innehållet i en handling eller någon annan utredning inte motsvarar fakta som utrikesministeriet eller beskickningen känner till eller om det finns grundad anledning att misstänka att handlingen, myndighetens underskrift eller ett intyg utfärdat av en myndighet har förfalskats eller att handlingen har upprättats för att användas i lagstridigt syfte.

11 kap.

Behandling av personuppgifter i krissituationer

36 §

Förandet av register och dess ändamål

Beskickningen kan föra ett personregister, om det är nödvändigt för skötseln av de

uppdrag som gäller personlig säkerhet och som avses i 4 kap. Beskickningen beslutar om upprättandet av registret.

På beskickningens personregister tillämpas lagstiftningen om skydd av personuppgifter, om inte något annat bestäms i denna lag.

37 §

Behandling och lagring av personuppgifter

Beskickningen har rätt att behandla de uppgifter som behövs för skötseln av uppdrag som avses i 4 kap. samt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av andra myndigheter, sammanslutningar eller personer få de uppgifter som behövs för skötseln av uppdragen.

Den registrerades samtycke till behandlingen av uppgifterna inhämtas, om det inte är omöjligt att inhämta samtycke eller om det skulle medföra oskäligt besvär.

Registrerade har rätt att förbjuda att uppgifter om dem behandlas.

Om ett personregister inte längre behövs för fullgörande av de uppdrag som gäller personlig säkerhet och som avses i 4 kap. skall registret förstöras, om det inte särskilt har bestämts att uppgifterna i registret skall bevaras eller arkiveras i enlighet med bestämmelserna om arkivering av utrikesförvaltningens dokument. Grunden och behovet av behandling skall bedömas minst vart femte år.

38 §

Utlämnande av uppgifter till utlandet

Beskickningen får lämna ut uppgifter ur personregistret till en främmande stats myndighet med samtycke av den registrerade eller om det är nödvändigt för att skydda den registrerades vitala intressen.

12 kap.

Särskilda bestämmelser

39 §

Avgifter för konsulära tjänster samt andra kostnader

Om de avgifter som upp bärs för konsulära tjänster bestämmer utrikesministeriet.

Om inte något annat bestäms i lag svarar utrikesförvaltningen inte för de kostnader som uppkommer vid skötseln av ett ärende och som beror t.ex. på sjukvård, evakuering, hemsändning, begravning, kremering eller hemsändning av en avliden, rättegång, avlönande av rättegångsbiträde eller juridisk rådgivare, tolkning eller anskaffning och översättning av handlingar som behövs för skötseln av ett ärende.

40 §

Beskickningens anmälnings skyldighet

Beskickningen skall underrätta utrikesministeriet om att ett ärende som gäller konsulerä tjänster enligt 3—9 kap. har anhängiggjorts inom dess verksamhetsområde, om ärendets natur kräver det. Om omedelbar anmälan inte är möjlig på grund av ärendets brådskande natur, skall saken anmälas så snart som möjligt efter att de omedelbara och brådskande åtgärder som ärendet kräver har vidtagits.

41 §

Erhållande och utlämnande av uppgifter

Utöver vad som i 37 och 38 § bestäms om erhållande och utlämnande av uppgifter, har utrikesministeriet och beskickningen rätt att för lämnande av i denna lag avsedda konsulerä tjänster utan hinder av sekretessbestämmelserna få uppgifter av andra myndigheter, sammanslutningar eller personer och att lämna ut uppgifter till finska eller en främmande stats myndigheter, när det är nödvändigt för liv, hälsa eller fysiskt eller psykiskt välbefinnande för den person som saken gäller.

42 §

Återkrav

I denna lag avsedda bistånd och avgifter, vilkas betalning har försummats, indrivs utan dom eller utslag på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Bistånd som betalats av statens medel kan dock efter skänkas, om den av vilken biståndet skall

återkrävas är medellös eller om det finns andra särskilda skäl.

43 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som utrikesministeriet eller en beskickning har fattat med stöd av denna lag söks genom besvär på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

44 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Helsingfors den 22 april 1999

45 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 december 1999.

46 §

Övergångsbestämmelse

Om ett ärende som gäller kvarlåtenkap har anhängiggjorts vid en beskickning eller utrikesministeriet före den 1 januari 2002, kan beskickningen eller utrikesministeriet bistå arvingarna med anskaffning av handlingar som behövs för att klarlägga kvarlåtenskapen och med redovisning av kvarlåtenkapsmedlen till arvingarna.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Utrikesminister *Tarja Halonen*

Nr 500

Förordning
om ändring av 48 § reglementet för statsrådet

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av statsministern
ändras i reglementet för statsrådet av den 18 december 1995 (1522/1995) 48 § 1 mom.
som följer:

48 §

Inom statsrådet finns ett utskott för ärenden som gäller Europeiska unionen (*EU-ministerutskottet*), vars ordförande är statsministern och ledamöter utrikesministern, justitieministern, den minister som har förordnats att handlägga utrikeshandelsärenden, handels- och industriministern, finansministern, jord- och skogsbruksministern samt tre andra mi-

nistrar av vilka två förordnas av statsministern och den tredje är den minister till vars område det ärende som handläggs hör. Vid behov förordnar statsministern ytterligare en minister till ledamot i utskottet.

—————
Denna förordning träder i kraft den 26 april 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARIStatsminister *Paavo Lipponen*

Nr 501

Förordning

om temporärt avbrytande av tillämpningen av förordningen om uppfyllande av de förpliktelser som grundar sig på Förenta Nationernas säkerhetsråds beslut om Libyen

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av utrikesministern föreskrivs:

1 §
Tillämpningen av förordningen den 16 april 1992 om uppfyllande av de förpliktelser som grundar sig på Förenta Nationernas säkerhetsråds beslut om Libyen (336/1992), sådan den lyder ändrad genom förordning av den 26 november 1993 (1041/1993), avbryts temporärt.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 28 april 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Utrikesminister *Tarja Halonen*

Nr 502

Förordning**om ikraftträdande av överenskommelsen med Estland om samarbete inom efterspanings- och räddningstjänsten till havs och i luften**

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av utrikesministern föreskrivs:

1 §
Den i Tallinn den 9 september 1998 upprättade överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Estlands regering om samarbete inom efterspanings- och räddningstjänsten till havs och i luften, som republikens president godkänt den 4 september 1998 och beträffande vilken

noterna om dess godkännande utväxlats den 8 mars 1999, träder i kraft den 1 maj 1999 så som därom avtalats.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**Utrikesminister *Tarja Halonen*

Nr 503

Statsrådets beslut om nationellt stöd för biodling under 1999

Utfärdat i Helsingfors den 21 april 1999

Statsrådet har, sedan riksdagen beviljat medel för ändamålet, vid föredragning från jord- och skogsbruksministeriet beslutat:

1 §

Allmänt

Av de medel som i statsbudgeten för 1999 har anvisats till nationellt stöd för jordbruket och trädgårdsodlingen får högst 2,5 miljoner mark användas för tryggande av verksamhetsförutsättningarna för biodling, enligt vad som bestäms i detta beslut.

Stöd till biodlare betalas enligt antalet bisamhällen, sammanlagt högst 1,9 miljoner mark. Av anslaget får högst 0,6 miljon mark användas för främjande av honungsförsäljningen på ett sätt som närmare bestäms av jord- och skogsbruksministeriet.

2 §

Definitioner

I detta beslut avses med

- 1) *biodlare*
 - a) en fysisk person, en sammanslutning av fysiska personer eller ett oskiftat dödsbo som bedriver biodling, eller
 - b) ett öppet bolag, kommanditbolag, andelslag eller aktiebolag som består av fysiska personer och har egentligt jordbruk eller specialjordbruk såsom syfte för sin verksamhet och som bedriver biodling,
- 2) *bisamhälle* en sådan i Finland belägen helhet med honungsbin (*Apis mellifera*) som omfattar drottning, arbetsbin, yngel samt kupor och annan utrustning som behövs för skötseln av bin, samt
- 3) *driftställe* sådana byggnader, konstruktioner eller skjul där skördarbeten och istandsättning av utrustning kan ske eller skörd och utrustning lagras.

3 §

Förutsättningar för beviljande av stöd enligt antalet bisamhällen

För att stöd skall beviljas förutsätts att

1) biodlaren såsom ägare, arrendator eller med stöd av nyttjanderätt enligt testamente, annat familjerättsligt fäng eller annan åtkomsthandling den 15 maj 1999 har varit innehavare av minst tio övervintrade bisamhällen, samt att

2) biodlaren enligt senast verkställd beskattning eller under det skatteår som närmast föregick ansökan har haft inkomster från försäljning av biodlingsprodukter.

Om de inkomster som avses i 1 mom. 2 punkten inte direkt framgår av skattedeklarationen, skall sökanden med hjälp av skattedeklarationen och anteckningar visa vilka inkomster och utgifter han har haft av biodlingen.

Om sökanden har börjat med biodling under det år som närmast föregick ansökan eller därefter, och inte på det sätt som avses i 1 mom. 2 punkten eller 2 mom. kan visa att han har haft nämnda inkomster, skall han visa att han har haft utgifter för anskaffningar som varit nödvändiga för inledandet av verksamheten.

4 §

Storleken av stöd som utbetalas enligt antalet bisamhällen

Storleken av stöd som utbetalas enligt antalet bisamhällen bestäms utgående från skillnaden mellan det genomsnittliga producentpriset på honung åren 1991—1994 och

producentpriset för år 1999 samt skördenivån åren 1991—1994. Stödet är högst 150 mark per samhälle.

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om stödets storlek sedan ministeriet utrett de omständigheter som anges i 1 mom. samt utgående från inlämnade ansökningar det totala antalet bisamhällen som ger rätt till stöd.

5 §

Ansökan och utbetalning av stöd enligt antalet bisamhällen

Stöd enligt antalet bisamhällen söks senast den 15 juni 1999 hos landsbygdsavdelningen vid den arbetskrafts- och näringscentral inom vars område driftstället för biodlingen är beläget.

Stödet betalas på basis av det antal bisamhällen som biodlaren innehade den 15 maj 1999, förutsatt att bisamhällena under produktionsperioden har skötts så att det finns förutsättningar för normal skörd under det år när stödet beviljas. Om antalet bisamhällen under produktionsperioden minskar från det antal som uppgivits i ansökan, skall sökanden skriftligen informera landsbygdsavdelningen vid arbetskrafts- och näringscentralen om minskningen inom 10 dagar från det att den skedde.

Om antalet samhällen som sökanden innehar har minskat av orsaker som beror på sökanden, kan landsbygdsavdelningen vid arbetskrafts- och näringscentralen besluta att stödet skall sänkas eller inte alls betalas till biodlaren.

Landsbygdsavdelningen vid arbetskrafts-

Helsingfors den 21 april 1999

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

och näringscentralen beslutar om beviljande och utbetalning av stödet.

6 §

Ansökan om och utbetalning av stöd avsett för främjande av honungsförsäljningen

Stöd för främjande av honungsförsäljningen skall sökas hos jord- och skogsbruksministeriet, som beslutar om stödets belopp samt om beviljande och utbetalning av stödet.

7 §

Rättelse, återkrav, övervakning och tystnadsplikt

Vid administreringen av de stöd som avses i detta beslut iakttas beträffande rättelse, återkrav av redan utbetalt stöd, övervakning och tystnadsplikt vad som bestäms i lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringsar (1336/1992).

8 §

Närmare föreskrifter

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om verkställigheten av detta beslut.

9 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 maj 1999.

Regeringsråd Timo Tolvi

Nr 504

**Luftfartsverkets meddelande
om luftfartsbestämmelse**

Utfärdat i Vanda den 15 april 1999

Luftfartsverket meddelar, att Luftfartsverket har utfärdat följande luftfartsbestämmelse med stöd av 24 § 2 mom. lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994) och förordningen den 11 mars 1997 om lufttransport av farliga ämnen (210/1997), det förstnämnda lagrummet sådant det lyder i lag 1250/1996:

Bestämmelsens rubrik	beteckning	utfärdad	träder i kraft
Flygtransport av farligt gods	OPS M1-18, ändring 2	19.2.1999	15.5.1999

Luftfartsbestämmelsen har publicerats i föreskriftssamlingen som ges ut av luftfartsinspektionen, en myndighetsenhet vid Luftfartsverket. Bestämmelsen kan fås från Luftfartsverkets kundservice, besöksadress Luftfartsvägen 9, postadress PB 50, 01531 Vanda, telefon (09) 8277 2050.

Vanda den 15 april 1999

Biträdande direktör *Hannu Luukkonen*

Byråingenjör Jorma Kivinen